

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 5C/912/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8512205750
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kopina
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2019:8512205750.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Martinom Kopinom v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35807598, proti žalovanému: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, IČO: 00166073, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu v časti, v ktorej bol rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou, č.k. 5C/912/2012 zo dňa 11.12.2014 zrušený rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp.zn. 19Co/413/2015 zo dňa 12.4.2016 a vec bola súdu prvej inštancie vrátená na ďalšie konanie, z a m i e t a .

II. Žiadna zo strán n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou doručенou súdu dňa 28.9.2012, pôvodne vedenou na Okresnom súde v Starej Ľubovni pod sp. zn. 6C 249/2012 žiadal zaviazať žalovaného na náhradu majetkovej škody vo výške 125,- € a titulom nemajetkovej ujmy sumu 532,92 €, prípadne, aby medzitýmnym rozsudkom rozhodol tak, že žalovaný je zodpovedný za škodu, ktorá vznikla žalobcovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu v Starej Ľubovni, ktorý nerozhodol o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre pohľadávku žalobcu v exekučnom konaní vedenom pre pohľadávku žalobcu, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o úvere č. 7500262 voči dlžníkovi Ladislavovi Mirgovi, nar. 07.03.1983.

2. Rovnakých nárokov sa s menšími odchýlkami domáhal žalobca aj ďalšími žalobami voči žalovaným v konaniach, ktoré boli spojené na spoločné konanie, pôvodne vedené pred Okresným súdom Stará Ľubovňa sp. zn. 6C 250/2012 voči dlžníkovi M. I., J. XX.XX.XXXX, sp. zn. 6C 251/2012 voči dlžníkovi H. Č., J..XX.XX.XXXX, sp. zn. 6C 252/2012 voči dlžníkovi Y. E., J.. XX.XX.XXXX, sp. zn. 6C 253/2012 voči dlžníkovi F. S., J.. XX.XX.XXXX, sp. zn. 6C 254/2012 voči dlžníkovi V. S., J.. XX.XX.XXXX, sp. zn. 6C 255/2012 voči dlžníkovi X. S., J. XX.XX.XXXX, sp. zn. 6C 256/2012 voči dlžníkovi X. Q., J..XX.XX.XXXX, sp. zn. 6C 257/2012 voči dlžníkovi S. J., J.. XX.XX.XXXX, a sp. zn. 6C 258/2012 voči dlžníkovi N. Q., J.. XX.XX.XXXX.

3. Žaloby odôvodňoval tým, že v pozícii oprávneného subjektu navrhol vykonanie exekúcie pred zvoleným súdnym exekútorom pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o úvere. Exekučný súd bol povinný v zmysle ustanovení Exekučného poriadku po posúdení návrhu, exekučného titulu a žiadosti súdneho exekútora v 15-dňovej lehote udeliť poverenie súdnemu exekútorovi na vykonanie exekúcie, prípadne v uvedenej lehote o žiadosti na vykonanie exekúcie rozhodnúť inak. Podľa vlastného vyjadrenia súd v lehote nerozhodol a následne bol žalobca nútený vyvinúť enormné úsilie, aby docielil vecný posun v exekučnom konaní, avšak napriek tomu exekučný

súd nepostupoval v súlade so zákonom. Podľa tvrdenia žalobcu v predmetnom prípade neexistovala a neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prietahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Súd v rozhodnom období nevykonával žiadne také úkony, ktoré by smerovali k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa žalobca v predmetnej veci nachádzal, čím porušil práva žalobcu zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky s odkazom na rozhodnutia Ústavného súdu SR pod sp. zn. IÚS 41/02, IIIÚS 117/02 a IÚS 13/05.

4. Zároveň za nesprávny úradný postup žalobca podľa spojených žalôb považuje popri nevydaní rozhodnutia v zákonom určenej lehote, resp. v primeranom čase a bez zbytočných prietahov aj skutočnosť, že preskúmal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie vrátane exekučného titulu, v danom prípade rozsudkov rozhodcovského súdu spôsobom odporujúcim zákonu, pričom exekučný súd nie je v zmysle ust. § 40 a násl. zák. č. 244/2002 Z. z. súdom, do ktorého právomoci patrí zrušenie exekučného rozsudku. Exekučný súd tým, že svojim nelegálnym postupom vykonal opätovné posúdenie práva žalobcu na zaplatenie dlhu, a to bez splnenia zákonných podmienok na takýto postup, formálne vyvolal stav, ktorý založil prekážku veci rozhodnutej v právnom vzťahu medzi žalobcom, ako oprávneným, a dlžníkom, ako povinným subjektom odvíjajúceho svoju podstatu od uzatvorenej zmluvy o úvere. Na jednej strane totižto existuje právne relevantný exekučný titul - rozsudok rozhodcovského súdu, ktorý nie je možné zrušiť pre uplynutie lehoty v zmysle ust. § 41 Zákona o rozhodcovskom konaní, avšak z pohľadu exekučného súdu je materiálne nevykonateľný, pričom existenciou rozsudku rozhodcovského súdu je vytvorená prekážka veci právoplatne rozhodnutej. Z uvedeného dôvodu zo strany žalobcu už nie je možné iniciovať občianske súdne konanie a požadovať súdnu ochranu práva na zaplatenie istiny s príslušenstvom. V danom prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožnila vytvoriť stav zakladajúci reálnu nevykonalnosť istiny a jej príslušenstva založením prekážky veci rozhodnutej. Žalobcovi vytýkaným nesprávnym postupom exekučného súdu tak mala vzniknúť majetková škoda vo výške predstavujúcej náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá už nemôže byť priznaná voči dlžníkom žalobcu právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu zo zmluvy o úvere.

5. Nemajetkovú ujmu žalobca vyčíslil vo výške 20 % z uplatňovanej istiny s príslušenstvom. Nárok na náhradu nemajetkovej ujmy odôvodnil tým, že nesprávnym úradným postupom došlo k zmareniu jeho legitímneho očakávania, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky a v prípade skorého rozhodnutia exekučného súdu mohol včas uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zvýšeniu úspechu mimosúdneho zabezpečenia vymožitelnosti jeho pohľadávky a príslušenstva. Náhrada nemajetkovej ujmy má byť vnímaná ako spravodlivá satisfakcia za konkrétne porušenie jeho zákonných nárokov a základných práv, so zdôraznením neexistencie akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu, v spojení s absolútnou nemožnosťou súdneho uplatňovania pohľadávky a jej príslušenstva, vyvolala u žalobcu, ako aj u jej majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v správu a rovnosť v spoločnosti. Vytvorenie absolútnej nemožnosti súdneho uplatňovania pohľadávky a jej príslušenstva spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít žalobcu ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov a vyvolaná strata zisku zrealizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na strane žalobcu, ako aj na strane jeho majiteľov. Nezákonným zásahom vyvolaná situácia zároveň ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať.

6. V predmetnom konaní žalobca konštatoval, že k rozhodnutiu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty - v rozsahu 289 dní v konaní pôvodne vedenom pod sp. zn. 6C 249/2012 proti povinnému X. S., pod sp. zn. 6C 250/2012 - M. I. 542 dní, 6C 251/2012 - H. Č. 479 dní, 6C 252/2012 - Y. E. 445 dní, 6C 253/2012 - F. S. 355 dní, 6C 254/2012 - V. S. 458 dní, 6C 255/2012 - X. S. 282 dní, 6C 256- X. Q. 530 dní, 6C 257/2012 S. J. - 495 dní, 6C 258/2012 N. Q. 997 dní.

7. O podanej žalobe rozhodol Okresný súd Vranov nad Topľou rozsudkom sp. zn. 5C/912/2012 - 140 z 11.12.2014, ktorým žalobu v celom rozsahu zamietol a nepriznal účastníkom náhradu trov konania. Zároveň zamietol aj návrh na prerušenie konania.

8. Voči tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca.

9. O odvolaní žalobcu rozhodol Krajský súd v Prešove rozsudkom sp. zn. 19Co/413/2015 zo dňa 12.04.2016 takto:

„Potvrzuje rozsudok v spojení s opravným uznesením č. k. 5C 912/2012 - 180 zo dňa 28.09.2015 čo do výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania a čo do výroku o zamietnutí žaloby vo vzťahu ku konaniam pôvodne vedeným pod sp. zn. 6C/251/2012, 6C/254/2012, 6C/255/2012 a 6C/258/2012.

Z r u š u j e rozsudok v prevyšujúcej časti a v rozsahu zrušenia v r a c i a vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.“

10. Nadriadený súd tak zrušil rozsudok súdu prvého stupňa vo vzťahu ku konaniam pôvodne vedeným pod samostatnými spisovými značkami 6C/249/2012 (povinný X. S.), 6C/250/2012 (povinná M. I.Á.), 6C/252/2012 (povinná Y. E.), 6C253/2012 (povinný F. S.), 6C/256/2012 (povinná X. Q.), a 6C/257/2012 (povinná S. J.).

11. Vo vzťahu k týmto konaniam pôvodne vedeným na Okresnom súde Stará Ľubovňa nadriadený súd vyslovil právny názor, že po zrušení rozsudku súdu prvého stupňa a vrátení veci tomuto súdu bude úlohou súdu prvého stupňa vyžiadať si exekučné spisy Okresného súdu Stará Ľubovňa, resp. požiadať o oznámenie potrebných informácií z exekučných spisov týkajúcich sa uvedených konaní Okresného súdu Stará Ľubovňa, resp. uvedených menovaných povinných.

12. Podľa § 391 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

13. Po pripojení predmetných spisov uložil súdu prvej inštancie opätovne posúdiť oprávnenosť nároku uplatneného žalobou.

14. Súd prvej inštancie si po zrušení rozsudku a vrátení veci nadradeným súdom v súlade s právne záväzným názorom nadriadeného súdu (§ 391 ods.2 CSP) zabezpečil z Okresného súdu Stará Ľubovňa predmetnú spisovú agendu a oboznámil na pojednávaní obsah predmetných spisov. Súd konal v neprítomnosti sporových strán, nakoľko žiadna z nich sa na pojednávanie nedostavila. Súd tak oboznámil obsah nasledovných pripojených spisov a vykonal tam sa nachádzajúce listinné dôkazy:

15. Povinný X. S. - uznesenie Okresného súdu Stará Ľubovňa - 2Er/317/2009 zo dňa 9.3.2010, v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove, 15CoE/24/2010 zo dňa 23.6.2010,

povinná M. I. - obsah pripojeného spisu Okresného súdu Stará Ľubovňa - 7Er/265/2015 - žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, doručená súdu 18.5.2015, opakovaná žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z 8.12.2016,

povinná Y. E. - obsah pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Stará Ľubovňa, 5Er/156/2009 - žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, doručená súdu 15.6.2009, uznesenie Okresného súdu Stará Ľubovňa, 5Er/156/2009-13 z 23.11.2009 o uložení poriadkovej pokuty 820,- € právneho zástupcovi oprávneného Pohotovosť - JUDr. Martinovi Máčajovi za nespĺnenie povinnosti pripojiť zmluvu o úvere na výzvu súdu; uznesenie Okresného súdu Stará Ľubovňa, 5Er/156/2009-25 o zastavení exekučného konania, uznesenie KS v Prešove - 1CoE/37/2010 zo 24.6.2010 o potvrdení uznesenia súdu prvého stupňa,

povinný F. S. - obsah pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Stará Ľubovňa, 4Er/246/2009 - žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, doručená súdu 14.10.2009, uznesenie Okresného súdu Stará Ľubovňa, 4Er/246/2009-23 z 28.5.2010 o zastavení exekučného konania, uznesenie KS v Prešove - 2CoE/60/2010 zo 4.8.2010 o potvrdení uznesenia súdu prvého stupňa,

povinná X. Q. - obsah pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Stará Ľubovňa, 3Er/119/2009 - žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, doručená súdu 25.5.2009, uznesenie Okresného súdu Stará Ľubovňa, 3Er/119/2009 o zastavení exekučného konania v časti príslušenstva pohľadávky zo 17.2.2010; uznesenie Okresného súdu Stará Ľubovňa - 3Er/119/2009-36 z 16.7.2010 o úplnom zastavení exekučného konania, uznesenie Krajského súdu v Prešove - 9CoE/34/2010-59 zo 29.3.2011 o zastavení odvolacieho konania,

povinná S. J. - obsah pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Stará Ľubovňa, 3Er/151/2009 - žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, doručená súdu 15.6.2009, uznesenie 3Er/151/2009-15 z 4.3.2010 o čiastočnom zastavení exekučného konania v časti príslušenstva pohľadávky; uznesenie Krajského súdu v Prešove - 4CoE/24/2010 z 18.6.2010 o potvrdení uznesenia o čiastočnom zastavení exekučného konania; uznesenie Okresného súdu Stará Ľubovňa

3Er/151/2009-36 z 22.7.2010 o úplnom zastavení exekučného konania, uznesenie Krajského súdu v Prešove - 17CoE/77/2010 z 18.1.2011 o potvrdení uznesenia súdu prvého stupňa o úplnom zastavení exekučného konania.

16. Po doplnení dokazovania a pripojení a oboznámení uvedených spisov súd konštatuje, že aj vo vzťahu k týmto oboznamovaným pôvodným konaniam Okresného súdu Stará Ľubovňa existujú tie isté dôvody pre zamietnutie žaloby, ako vo vzťahu k ostatným konaniam voči ktorým súd žalobu zamietol rozsudkom 5C/912/2012 zo dňa 11.12.2014 a voči ktorým Krajský súd v Prešove rozsudkom 19Co/413/2015 z 12.04.2016 toto zamietavé rozhodnutie potvrdil.

17. K namietanému nedodržaniu 15-dňovej lehoty na vydanie poverenia podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v exekučnom konaní súd uvádza, že táto lehota sa vzťahu výlučne na prípad, keď súd nezistí rozpor žiadostí o udelenie poverenia návrhu na vykonanie exekúcie, exekučného titulu so zákonom a poverenie v danej lehote vydá. V prípade zistenia rozporu žiadostí o udelenie poverenia, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu so zákonom súd viazaný 15-dňovou lehotou nie je. Toto konštatovanie je odôvodnené požiadavkou náležitého skúmania žiadostí o udelenie poverenia, návrhom na vykonanie exekúcie a exekučného titulu so zákonom a vydaním rozhodnutia o zamietnutí žiadostí o udelenie poverenia, resp. zastavenie exekučného konania, ktoré musí byť presvedčivo odôvodnené. Táto požiadavka je zvlášť zdôvodnená pri exekučných tituloch, ktorými súd rozhodcovské rozsudky ako to bolo v uvedených prípadoch. Súd má ex offo povinnosť preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky, preskúmať či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy (porovnaj napr. uznesenie NSSR sp. zn. 3Cdo146/2011 z 13.10.2011, uznesenie NSSR sp. zn. 6Cdo207/2011 zo dňa 21.11.2012, uznesenie USSR IIUS542/2010 z 09.12.2010, rozhodnutie USSR sp. zn. IVUS606/2012 zo 14.12.2012, uznesenie NSSR sp. zn. 5Cdo291/2010 z 29.03.2011 atď.). Súd prvej inštancie sa od ustálenej súdnej praxe súdov rôznych inštancií SR nevidí dôvod odkloniť. Dôvod pre priznanie akejkoľvek náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch žalobcovi tak daný nebol a súd preto žalobu vo vzťahu k vyššie citovaným konaniam Okresného súdu Stará Ľubovňa k tomuto čiastkovému nároku zamietol.

18. S poukazom na vyššie uvedené tak súd konštatuje, že v predmetných exekučných veciach Okresný súd Stará Ľubovňa konal plynulo a bez zbytočných prietahov. Dokonca ako vyplýva z vyššie uvedeného oboznamovaného exekučného spisu 5Er/156/2009 (povinná Y. E.) žalobcovi bola uložená v tomto exekučnom konaní poriadková pokuta pre nesplnenie povinnosti uloženej súdom, čo nepochybne prispelo k ďalšiemu predĺženiu konania..

19. Súd zamietol žalobu vo vzťahu k vyššie uvedeným konaniam Okresného súdu Stará Ľubovňa aj pokiaľ ide o žalobcom uplatnený nárok na majetkovú škodu. To odôvodňuje nasledovne:

20. V každom z predmetných vyššie citovaných konaniach si uplatnil paušálny nárok na náhradu majetkovej škody v sume 125 €. Žalobca však nepreukázal základ nároku - a to vznik škody. Nepreukázal ani príčinnú súvislosť medzi prípadným nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou, keďže nepreukázal existenciu atribútov: nesprávny úradný postup a vznik škody. Nepredložil žiadne relevantné dôkazy dokumentujúce skutočnú výšku škody. Súd prvej inštancie opätovne konštatuje, že na žalobcom predložený znalecký posudok č. 1/2014 neprihliadal. Tento znalecký posudok je sumarizáciou možných paušálnych nákladov, ale nie dôkazom ich skutočného vzniku. Správnosť tohto postupu potvrdil aj nadriadený súd v rozsudku 19Co 413/2015.

21. Bližšej konkretizácii dôvodov zamietnutia žaloby vo vzťahu k vyššie uvedeným konaniam, ako aj k použitým právnym predpisom pri posúdení veci súd poukazuje na svoj pôvodný prvoinštančný rozsudok 5C/912/2012 zo dňa 11.12.2014, ako aj rozsudok Krajského súdu v Prešove 19Co413/2015 z 12.04.2016 vo vzťahu k popísaným dôvodom nadriadeného súdu, z ktorých bol predmetný rozsudok súdu prvého stupňa potvrdený. Súd tu rovnako poukazuje na širokú rozhodovaciu prax súdov SR, ktorými množstvo obdobných žalôb identického žalobcu podaných z identických dôvodov bolo zamietaných.

22. Podľa § 255 ods. 1 CSP Trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

23. Podľa §257 CSP Výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody

hodné osobitného zreteľa.

24. Žalovaný bol v konaní plne úspešný, preto by mal nárok na plnú náhradu trov súdneho konania. Žalovaný si však trovy súdneho konania neuplatnil a to ani po čiastočnom zrušení a vrátení veci nadriadeným súdom. Súd tak rozhodol o nepriznaní trov súdneho konania žalovanému, resp. žiadnej zo strán, a to aj vo vzťahu k trovám odvolacieho konania, o ktorých nadriadený súd zaviazal rozhodnúť súd prvej inštancie v zrušujúcom rozsudku 19Co/413/2015.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.